

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulum II. Inter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

& Capitulum iustum impedimentum allegarent, & ideò à se institutos Vicarios defendendos esse dicerent, & ne contra quid attentaretur, ad Sedem Apostolicam appellarent, nihilominus Archiepiscopus processit ad collationem adversus appellationem & ideò Pontif. respondit, Collationes Archiepiscopi revocandas esse, præterquam si inquisita veritate constiterit, quòd Prior & Conventus non iustè impediti, sed malitiosè (vt v. g. redditus Parochiarum vacantiù ipsimet perciperent;) conferre intermiserint.

² Not. vnic. Etiam contra actum, quem quis posset dicere nullum, appellare quis potest, ne fiat. *arg. c. Dilecto. 63. h. tit. & docet hic Abb. n. 5. v. g. ne Archiepiscopus conferat, cum conferendi potestate careat, & hoc casu ostendendum est appellanti, collationem factam esse post appellationem, cum hoc sit fundamentum suæ intentionis, videlicet vt acta post appellationem rescindantur, ita tamen, vt, si in probatione succumbat, seu appareat collationem prius factam esse, nihilominus agere possit per viam nullitatis, vt collatio irrita declaratur tanquam facta à non habente potestatem. Conferunt huc, quæ docet *Bart. in l. Si expressim. n. 2. & 7. ff. hoc tit.**

CAPITULUM II.

Inter:

PARAPHRASIS.

Abbas S. Apollinaris interposuit appellationem ab Archiepiscopo Rhemenfi super omni causa, quæ alioquin coram ipso moveri potest. Hanc appellationem *Alex. III.* admittendam non esse censet, sed Abbatem ita appellantem arguit. Doctrina huius Capituli intelligetur *infra in c. Consuluit. 18. hoc tit.*

CAPITVLVM III.

Ad nostram.

PARAPHRASIS.

Alexand. III. scribit ad Abbatem S. Petri,

appellationis remedium non ideò inuentum esse, vt Religioso ab ordinis sui obseruantia exorbitanti patrocinium nequitie adferat, quare non obstante, quòd aliquis suorum subditorum appellaret, nihilominus Abbatem iuxta regulæ præscriptum & Ordinis institutionem corrigere & emendare debere.

S V M M A R I V M.

1. Appellatio instituta est pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium, non malitiæ patrocinium adhibenda.
2. Correctio Religiosi secundum Ordinis Regulam pertinet ad solum Prælatum Regularem, Conuentu non requisito.
3. Episcopus tamen erga non exemptos potest supplere negligentiam Prælati.
4. A correctione Regularis Disciplina non admittitur appellatio.
5. Nisi Prælatus aut Visitator procedendo per modum paternæ correctionis ac penitentia in corrigendo modum excedat, & tunc appellatio deuolutiuum, non suspensiuum effectum parit.
6. Si alteruter horum in forma iudicii procedit, ante sententiam definitiuam appellatio (præsertim in causis v. sitationis & correctionis) non est recipienda.
7. Limitatur; nisi grauamen inferatur, quod per appellationem à sententia definitiuam reparari non potest. Post sententiam definitiuam recipitur appellatio, quæ tamen etiam in hoc casu tantum parit effectum deuotiuum.
8. Regula canonica est: Appellatio in causa correctionis propter disciplinam regularem, vel Ecclesiasticam seruandam, admittenda non est, nisi modus excedatur.
9. Neque contra utramque illorum audiendi Clerici, vel Religiosi obijcientes prescriptionem.

Not. I. Ex fine, ob quem res instituta est, colligendum, num eius vsus permissus sit nec ne, quare cum appellatio pro iniuste grauatis, ideòque in innocentia subsidium inuenta & instituta sit, non debet in patro-